

E vetmja

derë për në

QIELL

CHARLES
STANLEY

Copyright 2013 nga InTouch Ministries.
TË GJITHA TË DREJTAT JANË TË REZERVUARA. Ky
libër nuk duhet të riprodhohet në asnjë formë pa lejen me
shkrim të autorit.

Citimet biblike janë marrë nga Bibla “Diodati i Ri” (1991-
1994)

E drejta e autorit

© SHOQËRIA BIBLIKE SHQIPTARE (ABS) TIRANË
Përdorur me leje.

Përgatiti për shtyp, “Radio 7”

E VETMJA DERË PËR NË QIELL

A mendon se je një njeri mendjegjerë, i hapur ndaj këndvështrimeve të ndryshme? Nëse po, mendoni për një sërë situatash ku ju duhet të merrni një vendim.

Supozoni që doktori ju ka thënë: “Jeni të sëmurë me zemër dhe duhet të bëni një bypass.” Si do të përgjigjeshit? “Në rregull, këtë mund ta bëjë çdo doktor. S’ka rëndësi në është pediatër apo mjek i përgjithshëm”. Sigurisht që jo. Kur vjen puna tek shëndeti, ju nuk mund të tregoheni mendjelehtë. Ju dëshironi t’ju operojë mjeku kardiolog më i mirë i mundshëm.

Po në lidhje me martesën, a do të thoshit: “S’ka rëndësi, të gjitha gratë njësoj janë” ose anasjelltas “Të gjithë burrat njësoj janë”? Jo. Ju përpiqeni shumë të zgjidhni njeriun e duhur. Kur bëhet fjalë për njeriun e jetës, ju bëheni shumë mendjengushtë.

Po kur shkoni të blini një kostum të ri, a hyni në dyqan dhe thoni: “S’ka problem, më jep një kostum çfarëdo. S’ka rëndësi as masa, as ngjyra”? Sigurisht, që jo. Në fillim kërkoni t’ju tregojnë ngjyrat dhe modelet. Pastaj provoni masa të ndryshme, derisa të gjeni kostumin që ju rri më mirë.

E vërteta është, që asnjëri prej nesh nuk është aq mendjegjerë sa mendon se është. Për disa gjëra jemi, por për disa të tjera jemi shumë mendjengushtë. Sa më e madhe të jetë rëndësia apo sa më të rënda pasojat e vendimeve tona, aq më mendjengushtë bëhemi.

Jezus Krishti bëri një deklaratë shumë të saktë, kur foli për çështjen e shpëtimit të njeriut. Disave ajo mund t'iu duket e cekët, por, megjithatë, Ai nuk kërkoi aspak ndjesë për atë që tha:

"Fytni nga dera e ngushtë, sepse e gjerë është dera dhe e hapur është udha që të çon në shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të. Përkundrazi sa e ngushtë është dera dhe sa e vështirë është udha që çon në jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë!"

—Mateu 7:13–14—

Një derë për në qiell

Jezusi tha se ka vetëm një derë për në qiell. Nuk ka as dyer anësore, as dyer të pasme. Ka vetëm një rrugë për në qiell - vetëm një. Pyetja është, a keni hyrë ndonjëherë në atë derë?

Ky këndvështrim juve mund t'iu duket shumë mendjengushtë. Sidoqoftë, mendjegjerësia juaj mund të jetë budallallëk nëse ajo që besoni nuk është e vërtetë.

E vërteta është shumë e ngushtë. Dy herë dy bëjnë katër në çdo kohë. Kjo ka qenë e vërtetë në shekullin e 15, dhe vazhdon të jetë edhe sot; si në hemisferën perëndimore, ashtu edhe në atë lindore.

Ajo që ka rëndësi është e vërteta - jo çfarë ndiejmë apo mendojmë ne, por ajo që na mëson Zoti në Fjalën e Tij, e vërteta e Tij e zbuluar për njerëzimin.

Kapitulli i tretë i Ungjillit të Gjonit shpalos të vërtetën e plotë në lidhje me derën e qiellit nëpër të cilën duhet të hyjmë. Nëse besoni se ka shumë rrugë që të çojnë tek Zoti, tregohuni të mprehtë dhe lexoni Fjalën e Tij e shihni çfarë thotë në lidhje me rrugën e shpëtimit e cila është përcaktuar mjaft qartë.

“Midis farisenjve ishte një njeri me emrin Nikodem, një krer i Judenjve. Ky erdhi natën te Jezusi dhe i tha: “Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund të bëjë shenjat që bën ti, në qoftë se Perëndia nuk është me të” Jezusi iu përgjigj dhe tha: “Në të vërtetë, në të vërtetë po të them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë”. Nikodemi i tha: “Po si mund të lindë njeriu kur është plak? A mund të hyjë ai për së dyti në barkun e nënës së vet dhe të lindë?” Jezusi u përgjigj: “Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të

byjë në mbretërinë e Perëndisë. Ç'ka lindur nga mishi është mish; por ç'ka lindur nga Fryma është frymë. Mos u mrekullo që të thashë: "Duhet të lindni përsëri."

(Gjoni 3:1-7)

Ju duhet "Të lindni sërish" tha Jezusi. Nëse mendoni se do të shkoni në qiell vetëm duke qenë njerëz të mirë dhe duke bërë vepra të mira (tipare që karakterizonin Nikodemin, që ishte farise), harrojeni.

Veprat e mira nuk mjaftojnë

Ka shumë njerëz që kanë bërë gjëra të admirueshme duke menduar se kështu do të shkojnë në qiell. Ata shkojnë rregullisht në kishë, vendosin të bëhen anëtarë të saj apo edhe të pagëzohen. Por pavarësisht synimeve apo veprave të tyre të mira, ata do të vdesin dhe do të jenë përjetësisht të ndarë nga Perëndia, sepse në të vërtetë nuk kanë hyrë kurrë, në të vetmen derë për në qiell- Jezus Krishtin.

Jezusi nuk tha se ishte ide e mirë të lindje përsëri. Nuk ishte as sugjerim, as ndonjë nga alternativat për të hyrë në qiell. Ai tha se po deshëm të jetojmë në qiell pasi të vdesim, duhet të lindim përsëri. Nuk ka asnjë përjashtim.

Çfarë donte të thoshte Jezusi kur tha: "Përveçse një njeri të lindë përsëri..." ?

Veprat e mira mund t'ju bëjnë të ndiheni

mirë. Por nëse nuk janë bazuar mbi një marrëdhënie të re me Jezus Krishtin, në fund nuk janë veçse një zgjatim i denjë i krenarisë njerëzore.

Ai nuk e ka fjalën për pagëzimin. Disave u është mësuar se pagëzimi është dera për në qiell. Mos harroni, Jezusi po i fliste një çifuti që bëri gjithçka që kishte mundësi për të respektuar ligjin përmes riteve të pastrimit. Por vetëm pagëzimi nuk mjafton.

Pse duhet të lindim përsëri?

Pra, përse Jezusi tha: “Ju duhet të lindni përsëri”? Sepse zemra e njeriut është mëkatore. Nga natyra, ata që nuk kanë lindur përsëri janë të vdekur në frymën e tyre, janë të verbër mendërisht, nuk e duan Zotin, janë të ndarë prej Tij, nuk mund të komunikojnë me Të, janë të huaj dhe armiq të Tij. Veprat e mira apo ritet fetare nuk mund ta ndryshojnë këtë gjendje shpirtërore. E vetmja gjë që mund ta ndryshojë është jeta e re që Fryma e Shenjtë ua jep atyre që dëshirojnë ta pranojnë Atë.

Lindja e re është një eksperiencë frymërore. Shumë burrave dhe grave u janë falur mëkatet, janë pastruar prej gjakut të Krishtit dhe u është dhënë një jetë e re në Krishtin. Eksperienca e lindjes së re është një eksperiencë e menjëhershme kur ju:

- *Pranoni mëkatit tuaj.*

- *Besoni se Jezu Krishti vdiq në kryq për mëkatit tuaj dhe shleu plotësisht pagën e mëkatit tuaj.*
- *Rrëfeni dhe kërkoni falje për mëkatit tuaj, pranoni nevojën që Krishti të hyjë në jetën tuaj.*
- *Kuptoni se falja e mëkatit tuaj varet prej Tij.*
- *Pranoni me besim Jezu Krishtin, si shpëtimtarin tuaj personal dhe ia dorëzoni jetën tuaj personit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë.*

Kjo është quajtur eksperiencia e lindjes së re. Ju duhet të rilindni frymërisht, sepse kjo është e vetmja mënyrë për t'u bërë të pranueshëm në sytë e Perëndisë së shenjtë. Çdo gjë tjetër është përpjekje njerëzore. Jezusi tha, “Unë jam dera”.

Ju mund të thoni: “Dakord, por kjo më duket mendjengushtësi.” Nëse kjo është mendjengushtësi, a nuk mendoni se Perëndia i gjithëditur duhet të ketë pasur një arsye të caktuar, të qartë, hyjnore që e bëri të mundur shpengimin e njeriut përmes një personi të vetëm, Jezus Krishtit?

Zoti është i palëkundur në lidhje me rrugën për në qiell, sepse ka vetëm *një* rrugë. “Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje.” (Gjoni 14:6)

Çfarë do të thotë të besosh?

Njerëzit flasin shumë për besimin tek Jezusi. Por çfarë do të thotë të besosh tek Ai? A do të thotë thjesht që të pranosh intelektualisht faktin se Ai ka lindur në Betlehem, se u rrit për të qenë një mësues i madh, se kreu mrekulli dhe u bë Shpëtimtari i botës, si dhe të gjitha gjërat që gjyshërit dhe prindërit ju kanë mësuar? A është kjo domethënia e vërtetë e besimit?

Jo. Të besosh tek Jezus Krishti nuk do të thotë thjesht të pranosh ekzistencën apo veprat e Tij, por të pranosh në frymë se Ai është Biri i Perëndisë, të rrëfesh dhe të pendohesh për mëkatet e kryera kundër Tij dhe të vendosësh ta ndjekësh atë si Shpëtimtarin dhe Zotin e jetës tuaj.

Shenja e kësaj lindjeje të re dhe besimit tek Krishti për faljen e mëkateve është pagëzimi me Frymën e Shenjtë. Nëse Fryma e Shenjtë jeton brenda jush, kjo do të thotë se ju keni lindur përsëri dhe keni Frymën dhe jetën e Zotit.

Nëse mëkatoni kundër Zotit dhe nuk ndiheni fajtor, kjo do të thotë se nuk keni lindur përsëri. Në vend që të shkoni në qiell, do të shkoni në ferr. Pa praninë e Frymës së Shenjtë, i cili është garancia e Zotit për lindjen e re, ju nuk do të hyni në praninë e Tij.

Ekziston vetëm një rrugë për në qiell dhe

Jezusi tha, “Unë jam dera.”

Në të mund të hyni vetëm duke besuar tek Zoti Jezu Krisht. Besimi tek Jezusi nuk është thjesht një aprovim mendor. Përkundrazi është një premtim me gjithë zemër. Besimi tek Jezus Krishti është një premtim ndaj Atij, jeta e të cilit bëhet jeta juaj dhe i cili ju ndryshon. Kjo nuk do të thotë se nuk do të mëkatoni. Sigurisht që do të mëkatoni, por jo me ndonjë qejf të madh, as pa kokëçarje apo ndjenja faji. Kjo është dhurata e madhe e hirit të Perëndisë - Fryma e Shenjtë që na rigjeneron dhe na dënon për mëkatet tona.

Si mund ta merrni Krishtin si shpëtimtar?

Javë pas jave burra dhe gra më bëjnë këtë pyetje: “Dr.Stanley, si mund ta di me siguri nëse do të shkoj apo jo në qiell? Si mund ta di me siguri nëse e kam apo jo vërtet jetën e përjetshme, për të cilën ju dëgjoj të flisni çdo javë në programin “PREKJA E ZOTIT”?”

Pas kësaj pyetje, në fakt vjen një pyetje tjetër: “Dr.Stanley, cila është pjesa ime në këtë ekuacion? Unë e di që disa gjëra i bën Zoti, por çfarë duhet të bëj unë, që të jem i sigurt se do të shkoj në qiell?”

Kjo është një pyetje e drejtë, sepse ne jetojmë në një botë ku gjithçka varet nga ajo që bëjmë dhe mënyra se si prezantohemi. Të gjithë rritemi duke menduar se nuk ka dreka

falas dhe nëse duam të marrim diçka, duhet patjetër të bëjmë diçka. Por shpëtimi është ndryshe. Nuk është një kontratë në të cilën ne kemi një pjesë dhe Zoti ka pjesën tjetër. Nuk është një marrëveshje, ku ka një farë kriteri sipas të cilit ne duhet të jetojmë apo disa standarde sipas të cilave duhet të matemi. Bibla thotë se shpëtimi është dhuratë.

Nëse unë do t'ju jepja një dhuratë, juve nuk do t'ju ngelej gjë tjetër veçse ta pranoni. Kjo është pikërisht tabloja e shpëtimit për të cilin flitet në Bibël. Ai është dhuratë dhe ne thjesht duhet ta marrim.

Lind pyetja: “Po si mund ta bëj këtë? Unë di se si të marr një dhuratë konkrete, që e shoh me sy, por si mund ta marr një dhuratë shpirtërore” ?

Bibla thotë se ne e marrim atë nëpërmjet besimit. Më lejoni t'ju shpjegoj. Shpëtimi vjen kur vendosim njëqind përqind të besimit tonë në faktin historik se Krishti vdiq në Kryq dhe në të vërtetën teologjike që vdekja e Tij shleu mëkatet tona. Zoti dëshiron që ne thjesht ta vendosim të gjithë besimin tonë në vdekjen e Krishtit në Kryq si pagesë për mëkatet tona.

Me fjalë të tjera, shpëtimi vjen, kur ne kuptojmë se nuk duhet ta vendosim besimin tonë në asgjë tjetër përveçse në vdekjen e Krishtit. Ne nuk e vendosim besimin tonë në

të qenit anëtarë të Kishës dhe as në pagëzimin. Ne nuk e vendosim besimin në shërbesën apo ofertën tonë - në asnjë nga këto gjëra. Shpëtimi vjen kur vendosim njëqind përqind të besimit tonë në vdekjen e Krishtit në Kryq si pagesë për mëkatin tonë.

Ky është lajmi i mirë për të gjithë njerëzimin. Shumë prej jush ndoshta kanë bërë shumë gjëra të mira dhe prirja jonë është të besojmë në veprat tuaja të mira. Ka të tjerë që mund të jenë në gjendje të identifikohen më tepër me hajdutin në kryq - njeriun që në të vërtetë nuk ka bërë asgjë të mirë; jeta e të cilit ka qenë një shpërdorim me plot kuptimin e fjalës, e cili e dinte se nëse shpëtimi do të bazohej tek veprat e mira, për të nuk do të kishte asnjë shpresë. Por shpëtimi, është dhuratë; veprat dhe përpjekjet tona nuk bëjnë pjesë në ekuacion.

Dhe ashtu sikurse vetëm veprat e mira nuk na çojnë në qiell, veprat e këqija nuk na përjashtojnë prej tij. Ajo që ka rëndësi është se kë dhe çfarë besojmë.

Unë dua që ju të mendoni për dy gjëra të rëndësishme: së pari, çfarë besoni dhe së dyti, çfarë ju pengon të vendosni gjithë besimin tuaj në faktin se Krishti vdiq në Kryq për mëkatet tona dhe u ngrit përsëri që të na ofrojë jetën e përjetshme? Unë ju ftoj të mendoni me kujdes në lidhje me këto dy çështje dhe të thoni këtë lutje, një lutje e

ngjashme me atë që unë vetë bëra shumë vite më parë, kur dikush për herë të parë më shpjegoi se çfarë ishte shpëtimi:

“Zot, unë e kuptoj se kam nevojë për një Shpëtimtar. E kuptoj se mëkati im mjafton për të më përjashtuar nga qielli. Zot, unë e kuptoj që nuk mund të bëj asgjë, që të më çojë drejt rrugës time për në qiell. At Qiellor, pikërisht tani unë vendos njëqind përqind të besimit tim në vdekjen e Krishtit në Kryq si pagesë për mëkatin tim, sepse unë besoj se nuk ka rëndësi ajo që bëj unë, por ajo që Ti bëre dymijë vjet më parë për mua.”

Nëse thoni këtë lutje, mbajeni mend datën e sotme dhe jini të sigurtë se do ta kaloni përjetësinë me Zotin.

Përmbledhje

Askush nuk mund të hyjë në qiell prej veprave të mira, duke qenë i vdekur frymërisht dhe veprat e mira nuk kanë lidhje me përjetësinë. Mëkati – shkelja e ligjeve dhe standardeve të Zotit – e ka ndarë njeriun prej Tij. Ai është shumë larg përsosmërisë që kërkon ligji i Zotit. Paga e mëkatit është vdekja - ndarja e përjetshme nga prania e Zotit - dhe asnjë vepër e mirë nuk mund ta shlyejë atë.

Jezusi erdhi në tokë që ta afrojë njeriun mëkatar me Perëndinë dhe të vdesë për mëkatet e tij. Vdekja e tij në kryq përmbushi drejtësinë e Perëndisë, shleu pagën e mëkatit dhe siguroi një derë për në qiell. Ju mund të hyni në atë derë përmes besimit në Krishtin, duke pranuar mëkatin tuaj dhe duke marrë faljen e Tij. Kur pranoni Krishtin në zemrën tuaj, ju merrni dhuratën e jetës së përjetshme.

Të pranosh Krishtin do të thotë të besosh se Ai është Biri i Perëndisë, që vdiq në Kryq në vendin tonë, për mëkatet tona dhe u ngrit sërish prej së vdekuri për të na ofruar dhuratën e shpëtimit. Të jini të sigurt se nëse e kërkon Krishtin në jetën tuaj, Ai do të vijë të banojë në ju.

“Dhe dëshmia është kjo: Perëndia na dha jetën e përjetshme dhe kjo jetë është në Birin e tij. Ai që ka

Birin, ka jetën; ai që nuk ka Birin e Perëndisë, nuk ka jetën.” (1 Gjoni 5: 11-12)

Nëse keni vendosur të besoni tek Krishti si shpëtimtar, përjetësia juaj me Zotin është e sigurt.

